

REDAKSIONEEL EDITORIAL

Geleerdes loop so dikwels deur onder die kritiese tonge van die privaatsektor. Hierdie keer is dit ons beurt vir raas. Ná aanleiding van 'n onderhoud onlangs met *Finansies en Tegniek*, en 'n bietjie rondpraat hier en daar met kundiges wat in die binnekringe beweeg, het ek tot die gevolgtrekking gekom dat universiteitsopleiding in die reklame- en filmkunde byvoorbeeld, totaal onderbenut word deur ons werkgewers. En dit in 'n land wat 'n ekonomiese krisis beleef.

A friend in the higher echelons of the advertising industry informs me of his concern about the ridiculously inflated salaries paid to creative people in the agencies. They believe themselves to be a rare species, and strut around from agency to agency demanding "standard" packages ranging anywhere between R150 000 - R500 000. The industry, my informed friend tells me, cannot afford this.

Ek weet van baie skerp, entoesiastiese en skeppende jong mense by universiteite, spesifiek in die kommunikasiewetenskappe, wat maar te bly sal wees om in advertensie-agentskappe of filmmaatskappye te werk teen enige ou salaris. Waarom word afgestudeerde kommunikasiestudente wat gespesialiseer het in die re-

klame of beeldkommunikasie, nie op die een of ander wyse "geakkrediteer" deur die reklame- of filmbedryf nie? Op hierdie manier kan laasgenoemde kus en keur uit plaaslike talent en hulle oplei om uiteindelik die prima donnas te verplaas, teen veel minder koste vir die bedryf. Boonop kan die gebruik van ons eie plaaslike, na die hand grootgemaakte talent die kritiek dat Suid-Afrika 'n "inheemse" reklamestyl kort, teëwerk.

Hopefully some of these arrows hit. Our themes in this issue are right on target, though. We have an excellent (and much needed) contribution from Western Europe broadening our theoretical perspective on mass communication theory, and from there on address issues such as the portrayal of female and black roles in South African advertising. The state-of-the-art of lobbying in South Africa, as well as different scenarios of the press in post-apartheid South Africa, are also analysed.

Neville Alexander spreek die laaste woord oor die toekoms van die Afrikaanse taal — 'n belangrike visie omdat dit uit 'n ander bril bekyk word as dié waaraan ons gewoond is.

Nina Overton